

ברור דברים

על האסור להשתתף להנהגות המדינה ועל חובת
המחאה כי אין לנו חלק ונחלה בהנהגה זו שתחת
השם ישראל פנתה עורף לתוה"ק והרימה את דגל
המרד במלכות שמים רח"ל.

י"ל ע"י

נטורי קרתא

של היהדות החרדית

פעיה"ק ירושלם תובב"א
תשרי תש"כ לפ"ק

א

מכל תוה"ק שבכתב ושבע"פ ההלכה והמסורה, אנו למדים: כי ההתחברות לרשעים, פרצת גדרי היהדות, התמכרות וקבלת שוחד כספים טובות או הנאות, מרשעים מינים, מסיתים ומדיחים, הנם מהדברים הכי נוראים ליהדות.

וכל קיום היהדות והצלתה היא: מאוס ברע וברעים, התרחקות והתבדלות מהם, מכש"כ ממסיתים ומדיחים מחרפים ומגדפים. ואשר מצאו חז"ל לחובה ולתרופה נגד השפעת המינים רח"ל, הוא: לעשות כל התפעלות להוציא מלבם של צדוקים, ולהתפלל למפלתם ואיבודם.

וההצלה והחובה שתוה"ק מחייבת נגד מחללי ד' וכובשים כאלה, הוא: המחאה, וצעקת-חמס נגדם. ועוגן ההצלה והשמירה לקיום תוה"ק אשר אנו מוצאים בתוה"ק ומחז"ל, הוא: עשיית הגדר והסייג, והמסירות נפש על ערקתא דמסאני.

ותפארת דרכו של עם ישראל, הוא: רוח הגבורה, והעמדת דברים כחומה במסג"פ על קדושת שמו ית' אשר בעבור זה זוכה עם ישראל להבטחתו של הקב"ה לעמוד להם לשעה ולדורות כדאיתא בחז"ל.

וזהו קנין הנפש אשר תוה"ק מקנה אותו לכל יהודי, במעשי אבותינו הק', נביאינו וחכמינו, כמעשה חמו"ע, מגילת אסתר, נרות חנוכה, מעשי התנאים והאמוראים אשר ידעו למסור נפשם להעמיד

דברים כחומה על קיומ תוה"ק וקדושת שמו ית', לפנים משה"ד וההלכה ומעל לכל חשבונות.

ודבר זה גם שכל אנושי מחייבו, כי נגד מסיתים ומדיחים כאלה, אשר להם הכסף הכבוד והכסאות, להם עתונים וראדיו וכו', וכל מכשירי וכחות תעמולה והשפעה, ועם השתלטותם על המדינה נוסף להם צוד, גם כח האיום לבצע מבצעי כפי' להעביר על הדת, כאמצעי של תעמולה והשפעה לעזרת ההסתה וההדחה שלהם, ודאי אין מקום לחפש הצלות מידי כאלה, ע"י התחברות להם והתחרות בהשפעה נגדית נגדם.

ב

אלא שהעצה היחידה להנצל מהם ומהשפעתם המרעילה, הוא: רק הזהירות מפני השפעתם המרעילה כמפני אש, הבריחה ההתרחקות וההתבדלות מהם ומהמונם ומכל אשר להם, לא ללכת בדרך אתם, ולא לומר קשר לכל אשר יאמרו הללו קשר, להשריש שנאה בינינו וביניהם בין זרעם ובין זרעינו, למען הצל אותנו ואת בתינו מדעותיהם הכוזבות ומהשפעתם המרעילה שלא תגיע אלינו ח"ו, מכש"כ שאין לנו להתקרב אליהם להתחבר ולהתכלל בתוכם מתוך רצון בחיריי ח"ו.

גם זה הלא ידוע כי כל עבודתו של הס"מ וכל חיותו, הוא: הקרירות, הצביעות, החנופה, השקר, הזיוף, הערבובי, האנדרלמוסיא, טשטוש הגבולים, פריצת הגדרים, ישיבת צדיק אצל רשע, פסיחה על שתי הסעיפים, וכו'.

ופשוט הוא, כי לו ידעה היהדות את חובתה ואת דרכה, להשאיר את ציונים מינים וכופרים הללו אשר פנו עורף לאמונת ישראל בביאת המשיח, והרימו ידם בשבועות שהשביע הקב"ה את ישראל, ושעמדו בדעותיהם הכוזבות לעקור תוה"ק ולהשכיח שם ד' מישראל, להשאיר אותם ואת הנהגתם הכופרת והמורדת שהרימה את דגל

המרד במלכות שמים ועמדה להמיר את כלל ישראל רח"ל, לו השכילה היהדות להשאירם מעבר אחד, ואת היהודים השומרים אמונים לד' ולתוה"ק: להעמידם מעבר השני.

להעמיד חומה מבדלת, שתבדיל באופן ברור ומוחלט בין היהדות הנאמנה ובין עוברים אלה שעמדו עלי' עם כל הנמצאים בגבולם והמתמכרים להם, כאשר עמד משה בשער המחנה ויאמר מי לד' אלי, וכאשר הכריז אליהו בהר הכרמל: אם ה' הוא אלקים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו, ולא ליתן מקום לערבוביא ולפסיחה על שתי הסעיפים.

אלא להעמיד את כל יהודי לברור: אם מתכלל הוא בצבור שפנה עורף לאמונת ישראל בעל הנהגה כופרת ומורדת בד' ובתוה"ק אשר כל משאת נפשה היא עקירת תוה"ק, להסית ולהדיח את ישראל עד להמיר את כלל ישראל לגוי כופר ומופקר רח"ל, — או אם מתכלל הוא בצבור השלם באמונתו ונאמן להשבועות שהשביע הקב"ה את ישראל, ואשר הנהגתו מקבלת עלי' עול מלכות שמים ועול תורה.

באופן גלוי ברור ומוחלט: הלנו אתה או לצרינו.

פשוט הוא. כי אז נתבטלה כל כחה של ע"ז זו, כי בולעה הי' מוצא מפיו, כי כל חיותה וקיומה הוא רק הזיוף והערבובי, וכמאמרם ו"ל עץ מכם אל יכנס בי ואי אתם מרתתין.

אבל עכ"פ אין ספק בזה כי הברור וההתבדלות מהם, הי' מבגר את דעתם של המוני בית ישראל שידעו את אשר לפניהם, וכל אשר זיק של אמונה ויהדות עוד בלבם, הי' מתלקט לצדה של היהדות הנאמנה עם קבלת כל סבל ומסנ"פ, והי' לכת יהדות חשוב אשר הי' מוכשר להתמודד נגד עוברים אלה, ולהתגונן מפניהם התגוננות מלאה בכל המובנים.

ג

והנה בעוה"ר במקום כל דרכי תוה"ק אלה ויסודות הצלתה

וקיומה של היהדות, שהנם כה מפורשים ידועים וברורים לכל בית ישראל מתוה"ק וממסורתנו, ואשר גם טבועים בנפש כל יהודי, — קמו בעוה"ר בדורנו זה, בעלי דרכי תורה חדשים אשר לא שערום אבותינו, והם מתנשאים למצילי היהדות ודוגלים בשם הצלת היהדות, בדרכים המנוגדים לכל דרכי תוה"ק ויסודות קיומה וקיום היהדות שהזכרנו.

קמו כמצילי היהדות בדרכים אשר כל תוה"ק מעידה עליהם שהנם הרס וחורבן ורדיפה ליהדות, שכחו את כל מלחמת היהדות נגד הכפירה והמינות הציוניים, ועמדו להיות מצילי היהדות דוקא ע"י התחברות והתערבות עם רשעים מינים וכופרים מסיתים ומדיחים אלה, להתמכר להם.

אשר ע"י דרכים אלה מתרבה הערבוביא והאנדרלמוסיא שהמוני בית ישראל נעשים מוכים בסנורים ע"ז וחודלים להכיר בין אוהב לאויב. נלכדים לתוך המערבולת ונופלים לשחת רשתם הפרושה לרגלי ההמונים ונעשים טרף לשיני השפעתם המרעילה של עוקרי אמונת ישראל, מינים וכופרים מסיתים ומדיחים אלה.

ובמצב כזה כשבאים חשבון ע"פ מדת היחס של הנבחרים בתוך "כנסת" המינים. עולה: כי כל הדתיים יחד, כלומר כל אלה אשר מכנים את עצמם דתיים, אינם עולים בהכי הרבה אלא לחמש עשרה אחוז מצבור והנהגה זו, והמכנים את עצמם דתיים תורתיים אינם עולים בהכי הרבה אלא לחמש אחוז, אחוז פעוט זה גם אין לו לחלקו כלום, והנו בכל עניניו כיתום קטן סמוך על שולחן המינים והכופרים, האפוטרופסים שלו.

המצב הוא, כפי התוצאה הראוי' להיות ע"י דרכי ערבוביא והתחברות לרשעים מינים וכופרים כאלה, כמפורש בקרא: כי ימוך אחיך עמו, ופירש"י מי גרם לאחיך שימוך היתו עמו, וכה"א בהתחברך לרשע פרץ ה' את מעשיך.

ועם מצב היהדות הדל הזה, כאשר המינים והכופרים המסיתים

והמדיחים הללו עומדים לסדר בהירה להנהגתם את המדינה אשר כל תקומתה ובנינה הוא על המרת פי ד', ואשר מאז סדרי הבהירה זו ותקנותי הנם בהרמת יד בתוה"ק, וכל יסוד מוסדה של הנהגה זו הוא לכפור ולמרוד בד' ובתוה"ק בשם ישראל, וכל משאת נפשה של הנהגה זו הוא עקירת תוה"ק והמרת עם ישראל לגוי כופר רח"ל. עומדים המתנשאים למצילים והדוגלים בשם הצלת היהדות, ומורים ליהודים אשר נפשם לא מטומאה, אשר טרם נגעה בנפשם נגע הכפירה והמינות הציונית, המדינה, והעצמאות, שגם הם ישתתפו בבחירה אסורה זו, גם היהודים הללו שארית פליטת היהדות, גם הם יסובכו בענין המדינה הציונית, גם הם יכניסו את עצמם בקשר המורדים בד' ובתוה"ק להיות בין המעמידים הנהגה בשם ישראל אשר תכפור ותמרוד בד' ובתוה"ק, ואשר כל יסודה הוא כפירה ומינות רח"ל, שהרמת דגל המרד במלכות שמים יהי גם בשמם של יהודים אלה, בשם כלל ישראל, שיוכרו ח"ו כי כפר ישראל באלקיו בלי מוחה ובלי יוצא מהכלל.

ד

במקום אשר בזמן כזה שהציונים הכופרים שעמדו לעקור תורה ואמונה מישראל ולהרדיפם אחרי ההבל רעיונות ודעות כוזבות של לאומיות, נשאו ראש, ושמו אותותם אותות, כי השיגו מדינה עצמאית, — אשר כל עבודתם של מדריכי ישראל הי' צריך להיות, להוציא מלבנות המוני בית ישראל הדעות הכוזבות האלה ולחזקם באמונה פשוטה בד' ובתוה"ק ובאמונה שלמה בביאת המשיח, ושידעו כי כל הנעשה בהמרת פי ד' לא תצלה, להוציא מהם את רעל הציונות וכל אשר עמה, וללמדם גבה לב ורוח גבוהה להעמיד דברים כחומה על קדושת השם ותוה"ק שזהו מקום חיותנו, ומסירות נפש על כל גדר, כל שהוא מגדרי היהדות, אפילו על ערקתא דמסאני, אשר זהו עוגן קיום תוה"ק והיהדות.

באים מצילים הללו ומצדדים את כל ענין המלחמה נגד דעות הכוזבות הכפירה והמינות הציונית, ובאים ללמד ליהודים דרכי כניעה והתרפסות, שידעו להרכין ראשם לפני מינים וכופרים מסיתים ומדיחים הללו שעמדו עליהם להסיתם ולהדיחם להמיר את כלל ישראל רח"ל.

שהמושג וכל משאת נפשם של יהודים אלה יהי, להיות סרת העודף להנהגה כופרת ומורדת זו, ללקט פירורי הצלות מתחת שולחנם של כופרים ומורדים הללו.

ולמען זכי גדולה זו של הכנסת שלשה או ארבעה מועמדים משלהם בתוך ההנהגה של מאה ועשרים כופרים ומורדים הללו, מחייבים ליהודים שארית הפליטה שישתתפו בבחירה בשעה שבמעשה ההשתתפות בבחירה עצמה הנם מרימים ידם בתוה"ק בהלכות מפורשות ברמב"ם ובשור"ע, ופורצים גברי עולם שגדרו ראשונים, למען יאותו לאדוניהם הציונים אשר בכל מעלל ממעלליהם מכריזים כי אין תורה לישראל ח"ו.

ה

במקום אשר כל יסוד קיום תוה"ק הוא כמו שהזכרנו, שלמות האמונה כמש"כ וצדיק באמונתו יחי', שנאת הרע והרעים ומאוסם כמ"ש נבזה בעיניו נמאס וגו', התרחקות והתבדלות מרשעים מינים וכופרים מסיתים ומדיחים מזרפים ומגדפים, ולהתפלל למפלתם, וכידוע שהשומע דברי גדוף ח"ו חייב לקרוע, והטועה בברכת המינים מעבירים אותו כי שמא מינות נזרקה בו, מכש"כ שצריכים להזהר מפני השפעתם כמפני אש, ולא לקבל מהם שום טובה והנאה ח"ו כמ"ש ולא ידבק בידך מאומה מן החרם וגו'.

באים מצילים הללו ומורים את הכל להיפוך; כן להשתתף בבחירה להעמיד את ההנהגה הציונית של המדינה, להתערב בענין הנהגת המדינה בלי משים לדעות כוזבות כפירה ומינות הציונות

המתפטמות ע"ז. להתכלל בצבור כפרני המעמיד הנהגתו ביסוד
הכפירה הציונית שהכריזה כי התורה היא קנין הפרט. אבל להנהגת
הכלל או הצבור בישראל אין להכיר בסמכות התורה. להעמדת
הנהגת הכופרים והמורדים. לעמל אתם יחד לעניניהם המלאים דעות
כוזבות, ולקחת חלק במגביותיהם. לקחת כסף ותקציבים מהם. להיות
חולקים עם מינים וכופרים מסיתים ומדיחים כאלה. להתחבר
ולהתיידד עמהם לכבדם ולהעריצם. כאשר ידוע בעוה"ר כי מקום
מתאים להכנסי' הגדולה שלהם מצאו דוקא ב"בניני האומה" הציונית.
למרות שחכו"ל אומרים אין קטיגור נעשה סניגור. ולפאר את כנסי'
זו בהופעתו של אותו כופר מסית ומדיח לשמוע הטפתו לכבדו
ולהעריצו בעיני המוני בית ישראל.

מהיחוסים הגדולים של מצילי היהדות הללו, מהתוארים הכי
נכבדים שיכולים לפאר בהם את אישיהם הגדולים, הוא: אם זוכים
להדביק על מישהו מהם את התואר "חבר הכנסת" כלומר כנסת
המינים, — רואים שזהו תפארתם. וכמה סכסוכים מלחמות ודיונים
עברו בין ה"מצילים" הללו על מי שיזכה לכסא חשוב זה, לשבת
בין המינים הכופרים ומורדים הללו, לשמוע את דברי חרופיהם
וגדופיהם, ה' ישמרנו.

1

כל בן דעת פשוט מבין שהתחברות כזו על ידה נעשה ההמון.
פרוע להשפעתם המרעילה של מינים וכופרים מסיתים ומדיחים
נוראים כאלה. והוא סם המות רח"ל להמוני בית ישראל. האסון הכי
נורא ליהדות, שכל חפצי ההצלחות הכוזבות ש"מצילים" הללו מתנשאים
בהם לא ישוו בה, ואינו שווה בנוק היהדות המגיע על ידי זה.
ואיפה מצאו בעוה"ר "מצילים" הללו לטעות בשקול הדעת
מרומה כזה, להפוך דברי אלקים חיים מהקצה אל הקצה, שעל כל
מה שתוה"ק ומסורתנו קובע שהוא הצלה, יאמרו שהוא רדיפה, ועל

כל מה שתוה"ק ומסורתנו קובע שהוא רדיפה ואסון רח"ל, אומרים
שהוא הצלה, ומחייבים את המוני בית ישראל לעשותו. ממש כמאמר
הכתוב שמים חושך לאור, ואור לחושך שמים, ואיפוא מצאו לפגוע
בשיקול דעתם מוטעה זה? במקום שהדבר נוגע לע"ן ממש, ולגרוע
מע"ז. לכפירה ומרידה, חלול השם, חרוף וגדוף רח"ל, אשר כמהו
עוד לא נהיתה.

שיהודים ישתתפו בבחירת הנהגת המדינה שבזה נוטלים חלק
בביצוע הגשמת הציונות, הנובע והמגובל בפנית עורף לאמונת ישראל
בביאת משיח, והרמת יד בשבועות שהשביע הקב"ה את ישראל,
בתוה"ק ובדברי חכו"ל, בדעות כוזבות כפירה ומינות הציונות
רח"ל, ולאשר זדים כי נבנו עושי רשעה רח"ל.

שבהשתתפותם זאת מודים ומאשרים את השם "ישראל" שמו
הכללי של עם ישראל, על הנהגה אשר לא תורה ולא אמונה לה,
שבזה התכחשות לכמה מקראות מפורשים בתורה בנביאים ובכתובים,
בהשתתפותם זאת בין צבור בוחר הנהגה זו, מודה הוא ביסודו
הכפרני של צבור והנהגה זו, בהכרזת הקונגרס הציוני שהתורה היא
קנין הפרט, אבל הצבור וכלל בישראל אין לו להכיר בסמכות התורה,
שבזה כופר בתורה מלהיותה קנינה של כלל ישראל. שזהו כפירה
גמורה בכל התורה רח"ל. משתתף ומתכלל בצבור והנהגה שמתנאי
יסודה הוא לא לשמוע לקול ה' ותורתו והוא מודה ומאשר את
זאת במעשה השתתפותו.

בהשתתפותו בבחירה זו הוא נוטל חלק בין מעמידי הנהגה
בשם ישראל כופרת ומורדת בד' ובתוה"ק, שעמדה להסית ולהדיח
ולהמיר את ישראל, שזהו גרוע מהצלם שהעמיד מנשה בהיכל.
בהשתתפותו זאת נעשית הנהגה כופרת ומורדת זו שליחו
ובאת-כחו החוקי, וכל מעללי הנוראים והאכזרים על תוה"ק ועל
נפשות ישראל להשמידם לכפירה מינות והפקרות רח"ל, חלולי השם
והחירופין והגידופין בשליחותו ובכחו נעשים, ובהתיצגם לפני כל

העולם בזה שהשליכו את תורת ה' ואמונתו אחורי גיוס, כלומר כפר
ישראל באלקיו, חלול השם נורא אשר כמוהו עוד לא נהיתה, גם הוא
מתיצג על ידם בזה.

?

אם חכז"ל אומרים כי בגלל זה שאמרו לאגריפס המלך אחינו
אתה, נתחייבו שונאיהם של ישראל כלי' רח"ל בשעה שהעבירה
של אגריפס — לפי דברי רש"י — הי' בזה רק זילא מילתא, וגם
לפי דברי התוס' הי' בזה צדדים, ואלו הם דברי התוס' בד"ה אותו
היום: וזו היתה החנופה שמלך בזרוע שלא כדין תורה והודו לו
החזיקו בכך, נהי שלא הי' להם למחות הי' להם לשתוק ולא
להחזיקו, ע"כ.

ומה יענו "מצילים" הללו המחייבים את המוני בית ישראל
להודות לא רק על עבירה אחת, כי אם על עקירת כל התורה
כולה, ולומר: ישראל אתה, אחינו אתה, לא על מלך שומר תורה
ומצות כאגריפס, אלא על הנהגה שמראש יסודה בנוי' על פנית
עורף לאמונת ישראל, הרמת יד בשבועות שהשביע הקב"ה את
ישראל, דעות כוזבות כפירת ומינות הציונות, כופרים ומורדים
שעמדו להמיר את כלל ישראל רח"ל, ולא באמירה בעלמא אלא
גם במעשה, — אם לא מוסרים נפש במחאה נגד חלול השם איום
ונורא כזה, עכ"פ לישתוק ולא להחזיק ולהיות בין מעמידי ע"ז ח"ו.
בהשתתפותו זאת מתכלל הוא בצבור אשר עפ"י דברי הרמב"ם
(מובא בתשובת הרשב"א להלכה) יהרגו כולם מיתת כפירה, ח"ל
הרמב"ם: וכן אני אומר בעדה מישראל שזדו לעבור על איזה
מצוה שתהי' ועשו אותה ביד רמה יהרגו כולם וכו', מכש"כ צבור
שודים להשתתף בבחירה בהרמת יד בתוה"ק בהלכות מפורשות
ברמב"ם ובשו"ע, ובפריצת גדרי היהדות שגדרו ראשונים, להעמיד
הנהגה שתעקור תורה תכפור ותמרוד בהקב"ה.

ח

גם טענת ההצלה אינה הפקר, כאשר מצינו בחז"ל שגם עבור
הצלה כזו שהיתה אצל אלי' בהר הכרמל, להפוך את כל ישראל
מעובדי הבעל לקוראים; ה' הוא האלקים, ולשותפי נביאי הבעל.
והעבירה שם היתה על אחת ממצות ה', הקרבה בבמה בשעת איסור
הבמות, בכל זאת לא הותר אלא היכא דאיתמחי כאליהו הנביא
דאיתמחי לנביא ה' בישראל אשר דבר מדבריו לא ישוב ריקם.

לא שיקומו מצילים על חשבון הצלות בדעות אשר אין להם
שחר שלא היו ולא נבראו שהנם נגד התורה ונגד כל שכל אנושי,
ושהמציאות החי' מכחישתן בעליל לעין כל, יקומו על חשבונות כאלה
להכניס את כל המוני בית ישראל במערבולת הציונות בעסק המדינה
ועצמאותה שכולה בלולה ובנוי' על נדוף אמונה בביאת המשיח על
הרמת יד בתוה"ק ובדברי חז"ל ובשבועות שהשביע הקב"ה את
ישראל, בדעות כוזבות כפירה ומינות רח"ל, להכניס את כל המוני
בית ישראל בקשר בוגדים בה' ובתורתו הק' להעמיד בשם ישראל,
הנהגה כופרת ומורדת בד' ובתוה"ק, ואשר גם בעצם ידם ירימו יד
בתורה ויפרצו גדרי היהדות, הישמע כזאת?

ט

ועתה נבוא לבחון את עצם טענת ההצלה של "מצילים" הללו,
לאיזה חלק של העברה על הדת המתבצע על ידי הנהגה כופרת
ומורדת זו מרמזת הצלתם של "המצילים" הללו שבאים להציל,
בזה שמחייבים את המוני בית ישראל להשתתף בבחירותיהם, אם
לחלק העברה על הדת שהנהגה כופרת ומורדת זו מבצעת על ידי
הסתה והדחה, הלא את זאת כל בן דעת ישר ישפוט כי ההתגוננות
נגד הסתה והדחה הוא רק ההתרחקות וההתבדלות, והשתתפות
והתחברות עם כאלה הוא רדיפה ולא הצלה.

אלא מוכרעים לומר שתשבון הצלתם מכוונת לחלק העברה
על הדת המתבצע על ידי הנהגה זו באמצעי כפי', בטענה שאם

השלשה או הארבעה מועמדים שלהם לא ימצאו בתוך הנהגה כופרת ומורדת זו והנהגה תהי' ממאה ועשרים כופרים ומורדים, או יבצעו מעללי כפי' במדה יותר גדולה, ומדת מעללי כפי' שמתבצעים באותה מדה של היום הוא רק מפני השלשה או הארבעה מועמדים שלהם הנמצאים בתוכם שעוצרים על ידיהם שלא תתגדל המדה, הגם שטענה זו היא בבחינת הרוצה לשקר ירחיק עדותו, כי מי יכול להתוכח להוכיח ולהכחיש על טענת "אילו הי'".

בכל זאת נחזי אנו, הלא ידוע כי יהודי העובר על אחת ממצות ד' אשר לא תעשינה מתוך כפי' ואונס, אפי' אחת משלשת העבירות שדינם ליהרג ולא לעבור והוא עבר ולא נהרג אינו נענש על עצם העבירה, כי הלא אנוס הוא, אלא על הלאו של ולא תחללו את שם קדשי כלומר על עון חלול השם, שלא נתן נפשו לקדש שמו ית' במקום שהתורה חייבה אותו בכך.

נמצא כי כל הפחד של המצילים הללו הוא שמא כאשר ישאירו את הנהגה זו אשר יסודה ציונות כפירה ומרד בד' ובתוה"ק, רק בידי הציונים הכופרים והמורדים לבדם, יבצעו מעללי כפי' להעביר על הדת ויתרבו ח"ו יהודים אשר לא יוכלו לעמוד בנסין, ויעברו. מה יהי' אז? יהיו הרבה יהודים שיכשלו ח"ו בעון חלול השם, עכ"פ יהי' זה רק חלק מהצבור, וכל אחד באופן פרטי כלומר אפילו אם יהיו פרטיים רבים כאלה אבל יהיו רק פרטים, ולא צבור. כלומר חלול השם פרטי.

לזאת באים מצילים הללו להקדים את הפורענות ולעשות חלול השם פומבי וכללי, דהיינו שכל המון בית ישראל ישלימו עם מציאות המדינה העצמאית הציונית הבנוי' ובלולה בכל מיני דעות כוונות כפירה ומינות רח"ל וכל המון בית ישראל בלי יוצא מהכלל ישתתפו בבחירה להעמדת הנהגה בשם ישראל אשר יסודה הוא כפירה ומרד בד' ובתוה"ק ובצד ידיהם יוכיחו גם למעשה כי פנו עורף ח"ו לד' ולתוה"ק במעשה הבחירה עצמה שהיא בהרמת יד בתורה

ובפריצת גדרי היהדות, כלומר בצד גם בפועל והכרזה כי כפר ח"ו ישראל באלקיו ופנה עורף לתוה"ק, דהיינו חלול השם פומבי וכללי נורא ואיום כזה, אשר כמוהו עוד לא נהיתה.

י

כל יודע ספר משיג, כי הנהגה כופרת ומורדת זו בשם ישראל שהרימה את דגל המרד במלכות שמים ועמדה להמיר את כלל ישראל, כי גרועה היא מכל ע"ז שבעולם, כי זהו חלול חרוף וגדוף לשמו ית', יותר מכל ע"ז שבעולם רח"ל, ועבודתה של ע"ז זו, הוא ההשתתפות בבחירתה שבזה מעמידים את הנהגה כופרת ומורדת זו, וכידוע בהלכות ע"ז; הזורק אבן למרקוליס אפילו כשכוונתו ודעתו הוא לרוגמה, כלומר לבטלה ולעקרה, בכל זאת הנהו חייב כעובד ע"ז, למה? מפני שעבודתה בכך, הואיל ועובדי' כך עובדים אותה שזורקים לה אבן, ואפילו אם הוא בזריקתו מכוון אחרת ואפילו מכוון את ההיפוך, אין זה מועיל ודינו כעובד ע"ז וחייב.

כן הוא בנידון שלפנינו, שאפילו ישתתפו מי שהם בבחירה זו לשם הצלת היהדות — כטענתם הבדוי' — של המכנים עצמם למצילים — עלינו אבל לדעת כי הואיל וכל עובדי' של ע"ז זו כלומר כל תשעים אחוז של בוחרי הנהגה זו הלא כונתם במעשיהם, הוא; לעבוד את הע"ז הציונית להעמיד את הנהגה זו בצורתה שהיא וביסודה שהוא כפירה והפקרות למרוד בד' ובתוה"ק, ובוזה הם מעמידים אותה בהשתתפותם בבחירתה, נמצא שע"ז זו זאת היא עבודתה, כלומר עבודתה בכך, נמצא עפ"י ההלכה שכל העושה מעשה זה, משתתף בבחירת הנהגה זו יהי' לשם איזה כונה אחרת או אפילו היפוכה, דינו כעובד ע"ז ומתחייב.

יא

כל מי שקשה לו להבין ולהשיג איך הי' כדבר הזה שעמד מלך

כירבעם בן נבט והעמיד עגלים ואמר לעם ישראל על העגלים אלה
אלהיך ישראל, וכל המון בית ישראל שמעו לו והשתחוו להעגלים.
איך הי' דבר כזה. עם ישראל הקדוש הדבוק באלקיו מקבל התורה
איך בפתע נהפך לעבוד אלילים משתחוה לעגלים באומרים לו אלה
אלהיך ישראל, המתקשה בהבנה זאת, יסתכל באשר לפניו, איך
רבנים אדמוריים ראשי ישיבות עסקני היהדות כולם שכחו את
מלחמת היהדות נגד ע"ז הציונות נגד עקירת האמונה בביאת
המשיח מלב ההמונים נגד הרמת יד בשבועות שהשביע הקב"ה את
ישראל נגד כל דעות הכוזבות האיומות הכפירה והמינות הכרוכים
בציונות זו מדינתה ועצמאותה, וכולם יחד בהמולה מעמלים וכל המון
בית ישראל אחריהם אנשים ונשים יחד ב"לשם יחוד" להתכלל בתוך
צבור ציוני זה אשר יסוד מוסד לו כי הכלל ישראל והנהגתו אין
לו כל קשר עם השי"ת ותורתו, להתכלל בתוך המון כופרים זה,
נשיהם וגבריהם יחד, לפרוץ גדרים ולהרים יד בתורה במעשה
הבחירה עצמה שבתקנותי מרימה יד בתורת משה, מתחברים
מתערבים ומתלכדים כולם יחד להמטרה "הקדושה" שלפניהם;
הבחירות, הבחירות להנהגת המדינה הציונית להעמידם, בשעה
שהנהגות אלה מכריזים בגלוי על יסודם ועל משאת נפשם שהוא
לכפור ולמרוד בהקב"ה ובתורתו הק', ובשעה שלא נשאר שום ספק
בלב כל אחד מהבוחרים שכן יהי' גם למעשה בעוה"ר, באים בוחרים
הללו ומיפים כוחם ועושים אותם לשליחם החוקי לכל מעלליהם
ומבצעייהם האכזריים, הרי לפניך כי כמעט כל המון בית ישראל
מתלכד יחד בעוה"ר להעמדת הנהגת מרד גלוי נגד השי"ת ותורתו,
גרוע מהעגלים שהעמיד ירבעם.

חשובונות? ! אל יפתה אתכם יצרכם, אף פעם לא חסר להס"מ
הצופה לצדיק — לכל נפש יהודי — ומבקש להמיתו, והאורב
לנשמת ישראל להכחידה, אף פעם לא חסרו לו חשובונות ובלבולים
לערבב בהם את דעתם של המוני בית ישראל, עוד על חטאו של

אדה"ר שהביא בו את המות לעולם רח"ל, דרשו חז"ל את הכ' אלוקים
ברא את האדם ישר והם בקשו חשובונות רבים.

יב

אבל יהודים אשר זוכים והתורה נעשית להם סם חיים,
השומרים אמונים לד' ולתוה"ק, ללכת בדרכי תוה"ק כאשר ירשנו
אותם מאבותינו הק' כדכ' אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך
בעקבי הצאן וגו', ואינם מתפעלים מהפתעות וחשובונות וממדריכים
חדשים, כשבטו של לוי שלא נתפעל מהעגל והמחולות, גם ודאי שלא
חסר גם שם מקומות לטעות בהם, וכשלא מאות המלקקים, גם
בדורו של ירבעם עוד נשארו יהודים אשר לא השתחוו להעגלים, גם
אעפ"י דאיתא בחז"ל כי גם אחי' השילוני טעה וחתם על כתב,
שהי' מקום לטעות בו, וכשבעת אלפים אשר לא כרעו לבעל, למרות
שאזיבל הכריתה כמעט את כל נביאי ד' וכל הנביאים נבאו בבעל
ר"ל וכו'.

ליהודים אלה הננו קוראים שידעו את חובתם בשעה זו שיאמרו
לנפשם כמו שאמרו חמו"ע ליחזקאל הנביא; מה אתה רוצה שיאמרו
הצלם הוה השתחוו לו כל האומות? ! כן יאמרו יהודים אלה לנפשם:
מה? ! ניתן כי הנהגה ציונית כופרת ומורדת בד' ובתוה"ק זו, תתנשא
כי נבחרה היא מכל היהודים תושבי המדינה בלי מוחה וכלי יוצא
מהכלל? !

וכשם שחמו"ע מסרו נפשם על נתינת פגם בהצלם שהעמיד
נבוכדנצר שפזרו עצמם בין האוכלוסין והיו אומרים והן לא מציל,
ידיע להוי לך מלכא די לאלהך לא איתנא פלחין ולצלמא דהבא די
הקימת לא סגדין, כן על יהודים אלה למסור נפשם ליתן פגם בע"ז
ציונית זו הגרועה מכל ע"ז שבעולם, וכאשר בארנו.

ועליהם להשמיע בין האוכלוסין, ידוע יהי' לכם ולכל העולם;
כי הנהגת מדינה זו אשר מיסודה בנוי' על פגית עורף לאמונת

ישראל בביאת משיח צדקנו, ועל הרמת יד בשבועות שהשביע הקב"ה
את ישראל, על דעות כוזבות כפירה ומינות רח"ל.

ואשר תחת השם ישראל שהיא מתעטרת בו עמדה לעקור תוה"ק
ולהשכיח שם ד' מישראל להמירו לגוי כופר ומופקר לכפור ולמרוד
בד' ובתורתו לחרף ולגדף רח"ל.

הנהגה זו אין לנו שום חלק בה ולא נחלה בשום ענין מעניני
אנו לא השתתפנו בבחירתה ולא בחרנוה אינה באת-כחנו ואינה
מיצגת אותנו, הנהגה זו אין לה שום שייכות עם עם ישראל, השם
"ישראל" שהנהגה זו נושאת עלי' מזויף הוא בידה, אין דבר כזה,
אין מציאות כזאת בעולם, אין ישראל בלי תורה ובלי אמונה רח"ל,
ישראל ואורייתא וקוב"ה חד.

וכשם שבזכותם של חנני' מישאל ועזרי' שהעמידו דברים
כחומה, נתקיים בנו אם חומה נבנה עלי', שעמד לנו הקב"ה לשעה
ולדורות, כן יעמוד לנו היום ויקויים בנו כי לא ינוח שבט הרשע
על גורל הצדיקים וגו', והמטים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי
האון שלום על ישראל.